

Ilopillereitä ja kulttuurin kipinöitä

Tervetuloa Lauantaitansseihin 29.11.2017 klo 12 - 16 Vaarinsaareen!

Ilopillereitä ja kulttuurin kipinöitä toinen koulutusjakso perehdyttää osallistujat draaman maailmaan ja teatterilähtöisiin menetelmiin. Koulutuspäivän aikana toteutetaan Lauantaitanssit draamatarina, jonka käsikirjoituksen osallistujat saavat mukaansa, toteutettavaksi omassa yksikössään. Seuraavissa tekstikappaleissa on tiiviisti kerrottu Lauantaitanssit -menetelmistä, ja missä sen juuret ovat.

Lauantaitanssit on käsikirjoitettu, ääneen luettava tarina, joka sisältää yhteistoiminnallisia osuuksia ja eläytymisen kautta tapahtuvaa luovaa toimintaa. Lauantaitansseihin osallistuminen on kaikille mahdollista. Osallistujat itse valitsevat osallistumisen tason kykyjen, kunnon ja halunsa mukaan. Lauantaitanssien ”juontaja”, toiminnanohjaaja, johdattaa osallistujat draaman fiktiiviseen maailmaan.

Toiminnanohjaajalle on tärkeää olla tasavertainen kanssaoppija, hän ei tiedä osallistujien ehdotuksia toiminnan sisällöksi tai eteenpäin viemiseksi etukäteen. Kaikki tulkinnot Lauantaitanssien tilanteista ovat mahdollisia. Osallistujat ovat aktiivisia toimijoita rakentaen Lauantaitansseihin haluamiaan merkityksiä, tuottaen tapahtumia kokemustensa ja ajatustensa pohjalta.

Toiminnan ohjaaja voi muokata Lauantaitansseista haluamansa pituinen kokonaisuus. Hän on oman työnsä asiantuntija, ja tietää esimerkiksi minkä pituiset draamalliset hetket on mahdollisia toteuttaa. Lauantaitansseissa ollaan yhteisessä mielikuvitusmaailmassa, jossa jokaisella osallistujalla on henkilökohtainen panos, heidän ideat otetaan huomioon ja niillä on vaikutusta.

Lauantaitanssit- menetelmässä on käytetty prosessidraamaksi kutsuttua tapaa rakentaa draamatarina, jossa ei valmisteta esitystä, eikä siinä ole erillistä yleisöä, vaan osallistujat toimivat sekä tekijöinä että katsojina, luoden yhdessä fiktiivisen maailman ja roolit. Draamatarinan tarkoitus on aktivoida yhteinen tekeminen ja johdattaa osallistujat draaman maailmaan. Lauantaitansseissa voi oppia vaikka mitä, ja mikä tärkeintä, tanssissa on kivaa, siellä tapahtuu mielenkiintoisia kohtaamisia, siellä soi musiikki ja siellä tanssitaan.

Lauantaitansseihin liittyy olennaisesti keskeneräisyys, prosessi on jatkuvasti elävä ja keskeneräinen. Muoto ja sisältö limittyvät toisiinsa uusin ja oivaltavia tavoin. Osallistujien oma ajattelu ja mielipiteiden synnyttäminen pyritään aktivoimaan. Siksi Lauantaitansseissa vältellään valmiita ratkaisuja, tarjotaan ehdotuksia ja ilmiöiden merkittävyys on tarkastelun kohteena sinänsä. Keskeneräisyys ilmenee myös sisällön tasolla siten, että tilanteisiin ei pyritäkään löytämään yhtä hyväksyttyä ratkaisua, vaan oleellisempaa on tuoda ilmi tarkasteltavan aiheen moninaisuus ja erilaiset tulkinnat.

Prosessidraaman uranuurtajia ovat olleet Allan Owens, jonka lähestymiskulma prosessidraamaan on Suomessa tunnetuin ja käytetyin, Pamela Bowell, Brian S. Heap ja Jonothan Neelands.

Tapaamistanne odottaen,
Kaisla Pirkkalainen